

Dosarul nr. 2ra-2074/18

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud. I.Volcovișchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. Ș.Starciuc, M.Galupa, G.Colev)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Alexandreanu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul
General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova
împotriva lui Ion Alexandreanu cu privire la încasarea sumei, rezultată din
cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, în perioada de activitate,
împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost
admis apelul declarat de Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova, casată hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei
Cimișlia, sediul Central și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 11 mai 2017, IGP al MAI al RM a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ion Alexandreanu cu privire la încasarea sumei de 24 793,69 de lei,
rezultată din cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională în perioada de
activitate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza ordinului IGP din 6
februarie 2014 cu nr. 81 ef, Ion Alexandreanu a fost numit în funcție de polițist
operativ-interimar al grupului de luptă al Detașamentului intervenție acțiuni
speciale al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” al IGP al MAI.

IGP al MAI al RM a menționat că, la 10 februarie 2014 în temeiul dispoziției
IGP nr.34/3-231 din 7 februarie 2014, pentru acumularea cunoștințelor teoretice și
abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, pârâtul a fost
delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan
cel Mare ” al MAI din 10 februarie 2014 – până la 8 august 2014.

Reclamantul a relatat că, la 16 mai 2016, prin ordinul IGP nr. 281 ef., a fost
încetat serviciul și contractul individual de muncă cu Ion Alexandreanu, la cererea
acestuia în baza art. 47 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu
privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Totodată, a susținut că în conformitate cu pct. 1 din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcție publică și statutul funcționarului public, angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare - angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau în străinătate.

Reclamantul a considerat că, potrivit mențiunilor prevăzute la pct. 3 din anexă nr.6, angajamentul se întocmește în cazul în care durata formei sau durata cumulativă a formelor de dezvoltare profesională la care este delegat funcționarul depășește 90 de zile într-un an calendaristic.

IGP al MAI al RM a mai considerat că, conform pct. 6 sub pct. 3) din Anexa nr.6 al Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 4 la 5 ani, în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusiv studiile de masterat, au o durată mai mare de 150 de zile.

La 10 februarie 2014, Ion Alexandreanu a semnat angajamentul al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, conform căruia s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI cu o durată de 120 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 4 ani.

A mai indicat că, conform angajamentului, Ion Alexandreanu s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament, în conformitate cu pct. 8 sub pct. 2) al Anexei nr. 6 din Hotărârea Guvernului cu nr. 201 din 11 martie 2009.

Reclamantul a invocat că, lui Ion Alexandreanu i-a fost remisă o somație privind soluționarea litigiului extrajudiciar, însă pârâtul a refuzat.

IGP al MAI al RM a solicitat încasarea de la Ion Alexandreanu a sumei în mărime de 24 793,69 de lei, rezultată din cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, în perioada de activitate.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, acțiunea depusă de IGP al MAI al RM a fost respinsă.

La 4 aprilie 2018, IGP al MAI al RM a declarat apel nemotivat, iar la 8 mai 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central.

Prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de IGP al MAI al RM, casată hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depusă de

IGP al MAI al RM. S-a încasat de la Ion Alexandreanu în beneficiul IGP al MAI al RM suma de 24 793,69 de lei. S-a încasat de la Ion Alexandreanu în beneficiul statului taxa de stat pentru examinarea cauzei în instanța de fond în sumă de 743,75 de lei și taxa de stat pentru examinarea cauzei în instanța de apel în sumă de 557,81 de lei.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Comrat având la bază prevederile art. art. 38 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcție publică și statutul funcționarului public, Angajamentul nr. 103 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul MAI a reținut că, în condițiile în care, deși ulterior emiterii actului de delegare la instruire, după 10 februarie 2014, Ion Alexandreanu totuși a semnat angajamentul privind activitatea în cadrul MAI după absolvirea cursurilor de formare profesională inițială, ultimul asumându-și obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, iar în caz de încetare a raporturilor de muncă din vina acestuia - să restituie cheltuielile pentru instruire.

Or, prin semnarea acordului, angajatul Ion Alexandreanu și-a asumat răspunderea, după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv la Academia „Ștefan cel Mare” a MAI cu durata de 180 zile, să activeze în cadrul MAI timp de 4 ani, iar în cazul în care nu va activa în cadrul MAI după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament, ori nu va absolvi, din vina sa, forma de dezvoltare profesională, să restituie MAI cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire în condițiile legii.

Pe cale de consecință, Colegiul a relatat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, Ion Alexandreanu la momentul semnării angajamentului - 10 aprilie 2014 avea opțiunea să refuze semnarea acestuia în caz de dezacord cu condițiile angajamentului, însă dânsul l-a acceptat semnându-l.

La 31 iulie 2018, Ion Alexandreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat normele de drept procedural și material, și anume, art. 9 alin. (1), 26 alin. (3), 60 alin. (4) Cod de procedură civilă, art.220 alin. (1) Cod civil, 195 alin. (1) Codul muncii.

Având în vedere că, angajamentul nu a fost semnat anterior delegării lui la cursurile de formare profesională inițială, se constată că intimatul neîntemeiat pretinde la suma de 24 793, 69 de lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională.

Suplimentar, recurentul a subliniat că, angajamentul semnat de salariat nu are putere retroactivă și poate avea efecte juridice doar pentru viitor și numai în cazul în care vor fi întrunite toate condițiile stabilite de lege.

Ion Alexandreanu a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin referința din 16 octombrie 2018, Inspectoratul General de Poliție a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 7 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 10 iulie 2018. (f.d. 116)

Astfel, recursul declarat la 31 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ion Alexandreanu, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Alexandreanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ion Alexandreanu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Alexandreanu, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva